

טום היקטריפט

סקוטלנד

האישה הביתה ביקשה מטום ללקחת וללקחת את הקש. הוא תחילה סירב ולא רצה ללקת למרות שביקשה מאד. בסוף לקח אותו חבל חזק והלך לאיכר השכן, שם עסקו האנשים בדיש.

"באתי ללקחת קש" אמר טום.

"קח כמה שתוכל לשאת" אמר האיכר.
טום הניח את החבל על הארץ והתחיל לשים עליו קש.

"החבל שלך קצר מדי" אמר לו האיכר כאילו בצחוק. אך זו לא הייתה בדיחה כי כשתום סיים וקשר את החבילה היו בה מאות קילו קש. האנשים אמנים קראו לו טיפש שחושבי יכול לשאת משקל כזה, אבל הוא הניף את החבילה על גבו כאילו שקלה רק רבע מזה והלך ממש כשהיאcir והפועלים נשארים פעוריו פה.

כוחו הרוב של טום נודע בסביבה ולא נתנו לו כבר יותר להתחمم ליד האש. כולם רצוי לשכור אותו לעבודה, באומרים כי זו בושה להיות עצמן כזה.

לפני הזמןנים של ויליאם הכבש חי באי אליו אדם בשם טומאס היקטריפט. הוא היה פועל פשוט אבל חrhoץ ויכול היה ביום אחד לעשות עבודה של יומיים. לבן היחיד שלו קרא בשמו של עצמו טומאס היקטריפט וניסה לחנוך אותו היטב, אבל הנער לא היה חכם במיוחד וקצת רק בראשו, קר שלא השיג הרבה מתורתו של אביו.

כאשר אבא של טום מת, אמו השתදלה לדאוג לו כמה ש רק יכלת. אבל הבוחר רק ישב בפינה ליד התנור ואכל כמה שיכלו לאכול חמישה או שישה גברים. והוא צמח מהר קר שכבר בגיל עשר גובהו היה כשלושה מטר ידו כמו כתף של כבש.

יום אחד הלכה אמו לשכן עשיר וביקשה לקבל חבילת קש לעצמה ולטום. "קחי כמה שתרצי" אמר השכן שהיא אדם ישר טוב-לב. כשחזרה

הוא הילך לתחרויות כמו כדורגל ודומות יום אחד הגיע לאזור בו לא הכירו אותו. שיחקו שם בדיקון בכדורגל והזמיןו את טום

להשתתף. אבל השמחה הייתה קצרה כי כשהכדור הגיע לטום הוא נתן לו בעיטה כה חזקה שזה עף למרחק ואיש לא מצא אותו יותר.

האנשים עשו מאד ארטום רק לך מקל גדול, נפנף בו וכך פילס לעצמו דרך למרות של אנשי הסביבה עמדו כנגדו.

היה כבר ערב וטום היה בדרך הביתה כשפגשה אותו חבורת ארבע נוכלים שעמדו עובי-אורח כל היום. הם ראו את טום הולך לבדו וחשבו שמצוותם קורבן טוב כדי להשתלט עליו ולשודד את כספו.

"עמוד ומסור לנו!" אמרו.

"מה למסור?" שאל טום.

"את כספך, בחור" אמרו.

"תצטרכו לבקש טוב יותר" ענה טום.

"בל' קשוקשים. אנו רוצים את כספך ואת כספך נקבל."

טום התחיל לעבד פעם אצל אחד, אחר קר אצל אחר. ויום אחד בעל חורשה אחד ביקש ממנו לעזרה להביא עץ מהחורשה. טום הילך יחד עם עוד ארבעה אנשים ושם התחילו להרים את העץ בעזרת גלגולות. טום ראה שהם לא מצליחים לעשות זאת.

"עמדו בצד, טיפשים" אמר, לκח את העץ ושם על העגלה. "עכשו ראו מה יכול לעשות גבר."

"אכן קר" אמרו ובעל הבית שאל מה ברצונו לקבל בתמורה. "רק מקל אחד לאמא להסקה" אמר טום. הוא ראה עץ גדול מזה שמנוח היה על העגלה, שם אותו על הכתפיים והילך מהר כאילו עגלה רתומה לשישה סוסים הייתה מובילה את העץ.

טום ראה עכשו שהוא יותר חזק מאשר עשרים אנשים וניצל זאת בשמחה, בחברת אנשים, בירידים וכנסים, בתחרויות ספורט ואחרות. בזריקת פטיש איש לא יכול היה להתחנות בו וידעעה עליו התפשטה יותר יותר בסביבה.

"אני שמח שנפגשנו".
"אתה בוודאי מtbody" אמר טום.
"לא, אני רציני" ענה הפחה "נאבך?"
"בסדר" אמר טום, רק תן לי להכין מקל".
"בסדר" ענה הוא "לא אלך להיאבק נגד
אחד בלי נשך".

טום לקח עמוד גדר כמקל שלו והם התחילו להתנפלו, הפחה על טום וטום על הפחה. כמו שני ענקים נאבקו. לפחות היה מעיל עור וכל פעם שטום פגע בו המעיל חרק, אבל הפחה לא יותר. בסוף נתן לו טום מכח בראש זהה נפל.

"איזה אתה, פחה? צחק טום.
אבל הפחה קופץ שוב ונתן לטום מכח חזקה שגרמה לטום להסתחרר, ואחר כך עוד מכח על הצוואר. בסוף טום זרק את המקל שלו, הודה שהפחה גבר עליו ולקח אותו לביתו, שם טיפולו בכל הפציעים שלהם. מאז ועד היום לא היו ידידים טובים משליהם. מזען ועד היום שמו של טום הגיע לאוזניו של מובל שיכר בעיר lain. זה חיפש אדם שיוביל בירה

"קר?" אמר טום "از באו ל千古ת אותו".
בסוף היה שטום הרג שניים מהשודדים, פצע קשה שניים אחרים, ולקח את כל כספו,
כמה מאות לירות. כשחזר הביתה אמא צחקה מסיפוריו איך סידר את שחקני כדורגל ואת השודדים.

אר מדי פעם מצא טום יריד שקויל. يوم אחד הוא פגש בדרכו פחה עלייז, עם מקל על כתפו ועם כלב שנשא את חבילותיו וכלייו.
"מאין אתה בא ולאן אתה הולר?" שאל טום "זו לא דרך ציבורית".

"מה איכפת לך" ענה הוא "טיפשים לא צריכים להתערב בענייני אחרים".
"לפני שנפרד" אמר טום "אסביר לך מה איכפת לי".

"טוב" ענה הוא "אני מוקן לעמוד כנגד כל אדם ושמעתיה שיש כאן בסביבה אחד טום היקרטראיפט, שעליו מספרים דברים גדולים.
הוית רוצה להתמודד איתו".

"אני חושב שהוא יגבר עליו" אמר טום "בכל אופן אני האיש ומה תגיד על קר?"

"עשה ממר דוגמה לאחרים. ראה כמה ראשים תלויים שם על העץ. שלך אטלה עוד יותר גבוה כדי שאחרים יראו!"

אר טום ענה "נדמה לך. תראה שאתה לא כמו אלה, נבל רשע שכמותך".

הענק נעלב כששמע זאת ורץ למערכתו להביא את האלה שלו, כדי לפצח את ראשו של טום. טום לא ידע תחילת במה להtagונן. השוט שלו לא עומד כנגד מפלץ בן שלושה מטר גובה ושנים ברוחב. אך כשהענק הלך להביא את האלה, מיד הפרק טום את העגלת, הוציא את הציר כדי שיישמש לאלה וגלgal אחד כמגן.

אליה היו לנשק מצוין!

הענק חזר והבטיט על טום "אליה לא יגנו עלייך כלל" נחם "יש לי כאן אלה שתכה בר ובגלgal שלך ויקבור אתכם באדמה". אכן האלה שלו הייתה כמו עמוד שער גדול אך טום לא פחד למרות שמכת הענק גרמה לגלgal- מגן שלו לחזוק. הוא נתן לענק מכח חזקה בצד הראש עד שזה הסתחרר.

"מה" אמר טום "השתכרת כבר מהבירה

לויסבאק ורצה לשכור את טום לך. הוא הבטיח לו בתמורה בגדים חדשים ואוכל ושתייה כמה שתרצה. טום הסכים לעבוד אצלו.

בעל הבית הסביר לו את הדרך, אך הזהיר שלא יסעה ממנה כי בסביבה ח' ענק ששומר על השטח שלו, ואיש לא מעז לעبور שם. מדי יום נסע טום לויסבאק, מרחק גדול מלין. הייתה זו דרך מעייפה וטום הבין שלנסוע דרך אזור של הענק יכול לקצחה בחצי. טום היה כבר חזק יותר מקודם כי קיבל אוכל ושתייה בשפע אצל מבשל השיכר.

יום אחד, כשיצא לויסבאק, לא אמר מילה לבעל הבית או למשרתיו, והחליט ללכת בדרך קצחה יותר, אפילו תוך סיון חייו. כפי שאומרים לנו, לזכות בסוס או להפסיד אוף. כשהחליט קר יצא בדרך הקצחה עם העגלת והסוסים. כשהענק ראה אותו בא מיד כדי לקחת את הבירה לעצמו.

הוא התנפלו על טום כמו ארי שרוצה לבלוע אותו. "מי נתן לך רשות ללכת בדרך זו?" נחם

הסכימו שטום ייקח לעצמו את המערה עם כל התכולה ואמרו שאילו היה כפליים ממה היה שם, גם אז היה מגיע הכל לטום.

טום סגר את המערה ובנה לעצמו בית יפה.

חלק מהאדמות הענק מסר לאנשים עניים שלא היו להם אדמות וביתר זרע תבואה כדי לקיים את עצמו ואת אמו הזקנה. הוא נעשה האדם החשוב ביותר בכל הסביבה. כבר לא היה סתם טום אלא מר היקתריפט, וכולם כיבדו אותו. היו לו משרתים ומשרתות, בנו לו חורשה לצבאים וגונ יפה והוא גור בבית הגודל עד סוף ימיו.

שלו?" והתחיל להכות בענק בכוח, זהה, פצע, דומם, מעורפל, ועייף מהמאבק ביקש מטום שיתן לו קצת לשთות.

"לא, לא" אמר טום "امي לא תסכים לכך. מי היה טיפש זהה." הוא ראה שהענק כבר חלש ממכות שלו והמשיך להרביץ עד שהזה נפל לארץ. לא עזרו לענק בקשנות וטיפולות והבטחות שהוא מוכן להיכנע ולשרת את טום. טום הרבייז לו עד שהיה בטוח שהזה מת. אז חתר את ראשו, נכנס למערה של הענק ומצא שם ערמות של זהב וכסף. אזי הפר את העגלה שוב והעמיס עליה, נסע לווייסבאר למסור את הבירה, חזר הביתה וסיפר לבעל הבית שלו את המעשה.

למחרת הוא ובעל הבית וכל אנשי לין יצאו למערת הענק. טום הראה להם את ראשו של הענק ואת הזהב וכסף וכולם שמחו מאוד כי הענק היה אויב גדול של אנשי האזור.

המשמעות התפשטה בכל הסביבה ואנשים שמחו וركדו והדילקו מדורות, ואם כיבדו את טום כבר קודם, עכשיו כיבדו אותו יותר. כולם